

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 12. Fulco Neviliacensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

§. XII.

Sæcul. XII.
A.C. 1199.*Fulco Neviliacensis.*

At tertium susceptæ Legationis negotium, videlicet Belli sacri prædicationem Petrus Capuanus feliciter peregit. Quæ res etiam Innocentio Papæ ita cordi erat, ut nihil magis. Id dicitur *I. ep. 336.* Idem dicitur ex ejus Epistolis in hac causa datis, maxime autem ex illa, quam Fulconi Neviliacensi, die quinta Novembris, anno millesimo centesimo nonagesimo octavo, scripsit. Erat Fulco Parochus Neviliaci ad Matronam amnem, vico inter Lutetiam Parisiorum & La- *I. ep. 393.* gniacum posito, vir zelo magno prædicator, simplex, sed parum literatus, quem *Ville-hard.* olim ignorantia in turpem vitæ licentiam, non sine Fidelium scandalo, impulerat. Postea vero Dei Gratia conversus Parochiam suam solícite regere, verbum Dei in tota vicinia prædicare, & *avec les obser. de Ducange. Jac. Vitriac. hist. occid. c. 6. 8. Robert. Antis. p. 95.* populo rerum caducarum contemptum inspirare cœpit. Vultu & voce ad severitatem composita peccatores increpabat, in primis mulieres libidinosas, & viros usurarios; nam his vitiis illæ regiones enormem in modum sordebant. Ceterum Fulco nudam veritatem exponebat, nemini parcens; unde initio quorundam inimicitiam & contemptum in

æcul. XII. se concitavit, nec primis duobus annis
 SA.C. 1199. magnus animarum fructus secutus.

Non ignorans, scientiam sibi deesse, Parisios pergebat, ubi scholas theologicas frequentabat, Doctores auscultabat, Textus Scripturæ ac Doctrinæ morum axiomata in suas tabellas referebat, tumque scripta & audita in usus suos adhibens, die Dominica in Ecclesia sua populo prædicabat, quæ per hebdomadam didicerat. Petrus Cantor, quem sæpe docentem audiebat, boni Sacerdotis fervorem admiratus, quadam die eum ad dicendum ex Cathedra Parisiis in Ecclesia S. Severini, ipso & multis Theologiæ Studiosis præsentibus, permovit. Ille adspirante Divina Gratia tam apte ad persuadendum peroravit, ut ejus Magister ceterique auditores faterentur, S. Spiritum ex ore hujus Sacerdotis loqui. Exinde Doctores, eorumque Discipuli mutuo se se invitabant ad audiendos Fulconis sermones, etiam humilis esset & inculta oratio. Nempe sermones virorum doctorum illa ætate divisionibus & subdivisionibus, locis communibus, allegoriis, & allusionibus ad verba S. Scripturæ scatebant, re ipsa vero pauca ad persuadendum idonea argumenta & nulla ferme vis ad movendos audientium animos inerant. Qui cupit, hujus rei veritatem in sermone

monibus Petri Cellensis, Petri Blesensis, Sæcul. XII.
& Stephani Tornacensis, inspiciat. A C. 1199.

Quadam die, cum Fulco Parisiis in foro de campellis seu in publica porticu, ad ingentem Clericorum populique frequentiam vehementissime dixisset, multi, corde contriti, ad ejus pedes se se prostraverunt, virgas vel lora manibus tenentes, nudis pedibus, interula tecti, peccata sua publice confitentes, seque ejus regimini penitus committentes. Fulco, gratias Deo agens, pœnitentes amplectebatur, & congrua singulis suggerebat consilia, usurariis, raptoribus suadebat, ablata & aliena, ut possent, restituerent. Vulgati corporis feminae, abscissis sibi capillis, infame commercium reliquerunt, & ipse non nullas honestis viris in matrimonium dedit. Aliæ perpetuam continentiam elegerunt, in quarum gratiam, ut Abbatia S. Antonii fundaretur, a viris beneficis obtinuit. Tandem Fulconis ea fuit auctoritas, ut juvenes studiosi, ipsique Doctores eum concionantem audituri confluerent, jam vice versa tabellas manibus tenerent, ut notatu digna scriberent, iisque ipsi cum ad populum dicerent, uterentur. Sed Fulconis doctrina in aliorum ore non ejusdem efficaciam esse videbatur. Ipse Doctores hortabatur; Doctrinam suam oratione brevi, *Otto a S. Bl. a. c. 47.*

Sæcul. XII.
A.C. 1199.

utili & eleganti proponerent, persuasitque compluribus multa subtilia & quaestiones superfluas omittere. Quin aliqui ejus Disciplinæ se submiserunt & ad prædicandum verbum Dei operam junxerunt, quos inter Petrus Cantor, Petrus Rossiacensis, Abbas Monasterii vulgo *Perseigne* Ordinis Cisterciensis, Eustachius Abbas Monasterii *de Flai* seu S. Germeri, Albericus Laudunensis Archidiaconus Parisiensis, postea Archiepiscopus Remensis, & quidam alii recensentur.

Fulco in tota Francia, in Flandria, in Burgundia, & in magna Germaniæ parte, prædicavit, ab Episcopis invitatus, & ubique tanquam missus de cælo Angelus exceptus. Donum etiam miraculorum a Deo accepit, omnisque generis languentes sola manuum impositione & formato signo Crucis sanavit. Sed non omnes sine discrimine ægrotos, quicumque offerebantur, incolumitati reddebat; aliquibus gratiam sanitatis in corpore simpliciter denegans dicebat, ægritudinem ad eorum salutem animæ expedire, & aliis, necdum eos pro peccatis suis satisfecisse. Quadam die muti ad eum adducuntur, quorum ora manu aperuit, inspiravit, & loqui iussit, tum obedire cunctantibus alapas, tanquam pertinaces, ad loquendum

Otto a
S. Blas. c. 4.

com-

compulsurus, impegit. Illi protinus di-
 fertis verbis Deo & Fulconi gratias di-
 cunt. Alia die cum viri Nobiles juve-
 nem, propinquum suum, omnibus pæne
 membris captum, in ejus conspectum
 deduxissent, Fulco primum eis vestium
 pretiosarum luxum exprobravit. Tum
 juveni, equo imposito, præcipit, ut de-
 scendat, quo non obediente, quia peni-
 tus impotens erat, idem secundo in no-
 mine Jesu Christi imperat, & ægroto
 necdum quod jubebatur faciente, ipse
 sonipedem (equitabat enim) levatum
 tenens baculum quasi percussurus, im-
 pellit in juvenem, qui pavidus ex equo
 in humum effunditur. Tum lapsum
 Fulco jam sospitem & valentem erigit,
 jubetque, se ipsum præ lætitia non ca-
 pientem, in experimentum recuperatæ
 sanitatis latissimum campum præcipiti
 cursu emetiri. Ceterum optimus Sa-
 cerdos nihil in alimentis vel vitæ ratio-
 ne ab aliorum hominum more abhor-
 rens habebat, equo iter faciebat, &
 quod apponebatur, manducabat.

Quadam die Richardum Regem An-
 gliæ affatus Fulco, *Dei omnipotentis no-
 mine, inquit, tibi denuncio: tres pess-
 mas, quæ tibi sunt, filias nuptui trade,
 ne gravius malum tibi obtingat. Re-
 spondit Rex: Mentiris Hypocrita! non
 habeo filiam. Cui Fulco: imo tres ba-*

Ll 4 bes

Sæcul. XII.
 A.C. 1199.

Sæcul. XII. *bes filias, superbiam, avaritiam, & im-*
A.C.1199. *pudicitiam.* Tum Rex conversus ad
 amicorum proximos, *faciam igitur, quod*
vis, ait, *superbiam meam Templariis,*
Avaritiam Monachis Cisterciensibus, &
impudicitiam Prælati Ecclesiæ collo-

Rigord.p.39 Fulco prædicandi officium anno mille-
 simo centesimo nonagesimo quinto in se
 susceperat, quare, cum fama virum ce-
 leberrimum effecisset, Petrus Capuanus
 ejus opera ad prædicandum Bellum sa-
 crum opportune usus est, & conjicere
 licet, hoc Cardinale eum commendante
 Innocentium Papam literas, quas memi-
 nimus, ad Fulconem dedisse. In iis
 hortatur Papa; ut dotes a Deo acce-
 ptas ad instruendum populum Fidelem
 impendat. Potestatem etiam facit,
 qua, accedente Legati consilio, quos-
 dam ex monachis Nigris, ex monachis
 Albis, & Canonicis Regularibus magis
 idoneos, sibi in prædicatione socios de-
 ligeret. Illa tempestate Cluniacenses,
 Monachi Nigri, & Cistercienses Mona-
 chi Albi dicebantur.

1.ep.398.

§. XIII.

Expediitio sacra Francorum.

Tandem Fulco accepto pie militan-
 tium Insigni, Fideles ad profectio-
 nem sacram magno successu suis sermo-
 nibus excitavit. Nam ubi vulgatum
 est,